

Møtebok fra møte i Oslo kommunes klagenemnd
Tirsdag 09.11.2021 kl. 16:30

Sak

- 428/21 Klage - Avslag på søknad om avkjørsel - Ingelbrecht Knudssøns gate 4 A (21/3282)
- 429/21 Klage - Avslag på søknad om tilskudd til urbant landbruk (21/2037)
- 430/21 Klage - Etterberegning av vann- og avløpsgebyr 2017-2020 - Simensbråtveien 20 A (20/7345)
- 431/21 Klage - Vedtak om illeggelse av miljøgebyr nr. 3107864 (21/1878)
- 432/21 Klage - Vedtak om illeggelse av miljøgebyr nr. 3108427 (21/1135)
- 433/21 Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig (21/100469)
- 434/21 Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig (21/100476)
- 435/21 Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig (21/100477)
- 436/21 Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig (21/100479)
- 437/21 Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig (21/100483)
- 438/21 Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig (21/100485)
- 439/21 Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig (21/100495)
- 440/21 Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig (21/100508)
- 441/21 Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig (21/100524)
- 442/21 Klage - Avslag på søknad om bytte av kommunal bolig (21/100471)
- 443/21 Klage - Avslag på søknad om bytte av kommunal bolig (21/100497)
- 444/21 Klage - Avslag på søknad om bytte av kommunal bolig (21/100503)
- 445/21 Klage - Avslag på søknad om ny kontrakt til kommunal bolig (21/100530)
- 446/21 Klage - Bortfall av vedtak om tildeling av kommunal bolig (21/100470)
- 447/21 Klage - Avslag på søknad om kommunalt frikort

	(21/100325)
448/21	Klage - Avslag på søknad om startlån og etablering (21/100493)
449/21	Klage - Avslag på søknad om startlån og etablering (21/100494)
450/21	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering (21/100444)
451/21	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering (21/100458)
452/21	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering (21/100459)
453/21	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering (21/100468)
454/21	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering (21/100481)
455/21	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering (21/100482)
456/21	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering (21/100487)
457/21	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering (21/100490)
458/21	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering (21/100491)
459/21	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering (21/100496)
460/21	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering (21/100498)
461/21	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering (21/100500)
462/21	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering (21/100518)
463/21	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering (21/100522)
464/21	Begjæring om omgjøring av vedtak i klagesak (21/100410)
465/21	Godkjenning av møtebok

Til stede:

Dag Harlem Stenersen

Berit Sletvold Tetzschner

Pål Martin Sand

A

H

A

Lukket møte: Sakene 433-464 ble behandlet i lukket møte jf. kommuneloven § 11-5 andre ledd.

Møtet ble hevet kl. 18:30

**Sak 428/21 Klage - Avslag på søknad om avkjørsel - Ingelbrecht
Knudssøns gate 4 A (21/3282)**

Oslo kommunes klagenemnds vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Klagenemnda viser til at det er en forutsetning for å anlegge ny avkjørsel fra offentlig veg at denne er godkjent av vedkommende vegmyndighet, jf. vegl. §§ 40-43. Krav til den tekniske utformingen for en avkjørsel er fastsatt i forskrift av 16.07.1964 nr. 3905 om alminnelige regler om bygging og vedlikehold av avkjørsler fra offentlig veg. Forskriften er gitt med hjemmel i vegl. § 43 1. ledd første pkt. Etter 4 forskriften kapittel 2 pkt. 6 skal snuplass innrettes utenfor veiområdet slik at rygging ut på veien unngås. Det kan etter pkt. 7 gjøres unntak fra kravet under særlige forhold.

Klagenemnda viser til at den omsøkte løsning for Ingelbrecht Knudssøns gate 4 A ikke ivaretar hensynet til trafikksikkerhet tilstrekkelig ettersom løsningen mangler snuplass utenfor regulert vei. Klagenemnda viser til at praksisen ikke er endret. Setningen "kommunen har på grunn av krav til trafikksikkerhet, spesielt for barna i området, kommet til at det vil være riktig å fortsette med disse unntakene" kom inn i det opprinnelige vedtaket ved en feil. Den eldre veilederen er blitt erstattet av en ny, men med tilsvarende lik ordlys.

Klagenemnda legger derfor til grunn at gjeldende krav etter veglova §§ 40-43 hva gjelder trafikksikkerhet ikke er oppfylt.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge, og at Plan- og bygningsetatens vedtak av 12.03.2021 opprettholdes.

Oslo kommunes klagenemnds behandling:

Votering:

Anbefalingen fra faglig sekretariat ble enstemmig vedtatt.

**Sak 429/21 Klage - Avslag på søknad om tilskudd til urbant landbruk
(21/2037)**

Oslo kommunes klagenemnds vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Vedtak om avslag på søknad om tilskudd til urbant landbruk ble påklaget 21.3.2021, og er innenfor klagefristen, jf. forvaltningsloven § 29 første ledd. Øvrige vilkår for klagebehandling er oppfylt.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak om avslag på søknad om tilskudd til urbant landbruk. Søknaden ble avslått med følgende begrunnelse: «På grunn av stor pågang av søknader kan ikke alle som oppfyller kriterier og vilkår i tilskuddsordningen få støtte i år.»

Klagenemnda vil først si noe generelt om behandlingen av klager på søknad om tilskudd. Tilskudd etter forskrift om tildeling av tilskudd til urbant landbruk er i utgangspunktet ikke noe noen søker har rettskrav på, selv om de faller inn under forskriftens virkeområde og formål. Bymiljøetaten har vist til at det kom inn 190 søknader med samlet søknadssum på kr 10,6 mill., mens tilskuddsordningen hadde kr 2,2 mill. til fordeling. Det har dermed vært nødvendig å foreta en prioritering mellom søkere som isolert sett oppfylte kriteriene for tildeling.

Det er her snakk om et vedtak som gjelder fordeling av et begrenset gode. Klagenemnda viser i denne forbindelse til at det må foretas en avveining, blant annet etter forskriften § 8 andre ledd andre setning: «Tilskudd fordeles etter en skjønnsmessig vurdering av søknadene med utgangspunkt i de kriterier og vilkår som oppstilles i § 4» og § 4 andre ledd: «Det bestrebes at tilskudd som gis skal vise bredden i type prosjekter og i søkermassen.»

Klager har anført at tiltaket det er søkt om støtte til omhandler noe de oppfattet at byrådet i Oslo er opptatt av og som det er brukt mye ressurser på å fremme, nemlig å bedre mulighetene for et rikere insektliv i byen. Det pekes på i klagen at det i søknaden ble gjort rede for at prosjektet vil bidra til større utbredelse av insekter i byen, og at blomsterengen gir området et estetisk løft og bedre luftkvalitet.

Til dette bemerker Bymiljøetaten at de fleste innkommende søknadene oppfylte kriteriene i tilskuddsordningen, og at det er mange gode tiltak som har fått avslag på støtte. Bymiljøetaten rangerte alle søknadene basert på vektleggingen listet opp i forskriften § 4, og andre tiltak ble vurdert å oppfylle formålet med tilskuddsordningen i høyere grad. Det omsøkte tiltaket i denne saken fikk høy score når det kom til miljø, men scoret lavt på andre sosiale faktorer, da tiltaket er tenkt gjennomført av entreprenør.

Klagenemnda understreker først at det ikke er et spørsmål om søker oppfyller forskriftens formålsbestemmelse. Slik oppfyllelse er imidlertid ikke tilstrekkelig for å kunne få tildelt tilskudd.

Den totale søknadssummen til ordningen var på kr 10,6 mill., men summen til utdeling i 2021 var kr 2,2 mill. Det er ikke slik at tilskudd fordeles etter en brøk til alle søkere. Tilskuddspotten fordeles etter en skjønnsmessig vurdering, med utgangspunkt i de kriterier og vilkår som er oppstilt i forskriften § 4. Selv om alle søkere isolert sett oppfylte forskriftens formål, er det ikke automatisk slik at alle ville fått tildelt tilskudd.

Klagenemnda mener at underinstansen står nærmest til å gjøre den skjønnsmessige vurderingen når det gjelder fordeling av tilskudd mellom aktuelle søkere, da nemnda ikke har anledning til å veie de aktuelle søknadene opp mot hverandre. Klagenemnda må imidlertid prøve om tildeling har skjedd i henhold til de kriterier som er fastsatt i forskriften, og i henhold til alminnelig forvaltningsrettslige regler om at forvaltningen ikke må drive usaklig eller sterkt urimelig forskjellsbehandling.

Klagenemnda kan ikke se at Bymiljøetaten i denne saken har lagt til grunn en uriktig tolkning av forskriften, eller utvist et uforsvarlig skjønn ved behandlingen av søknaden.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

Oslo kommunes klagenemnds behandling:

Votering:

Anbefalingen fra faglig sekretariat ble enstemmig vedtatt.

Arkivsak: 21/6969- 2

Sak 430/21 Klage - Etterberegning av vann- og avløpsgebyr 2017-2020 - Simensbråtveien 20 A (20/7345)

Oslo kommunes klagenemnds vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. Forvaltningsloven § 34. Klagenemnda skal vurdere de synspunkter som klager kommer med og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er derfor ikke bundet av klagers anførsler.

Vedtak om etterberegning av stipulert årsgebyr for vann og avløp ble påklaget 23.4.2020, og er innenfor klagefristen jf. forvaltningsloven § 29. Øvrige vilkår for klagebehandling anses oppfylt.

Saken gjelder klage over Vann- og avløpsetatens (VAV) vedtak av 21.4.2020 om etterberegning av vann- og avløpsgebyr for eiendommen Simensbråtveien 20 (GNR 149 BNR 123).

Klager anfører at de er et lite uprofesjonelt sameie, som ikke har hatt mistanke om at det har vært feil i faktureringsgrunnlaget og har følgelig vært i god tro om beregningsgrunnlaget. Klager peker på at feilen skyldes svikt i interne rutiner i VAV som ikke oppdaget denne feilen tidligere.

Klagenemnda viser til at utgangspunktet i denne saken er at korrekt oppgjør av vann- og avløpsgebyr ikke har funnet sted. Spørsmålet er om VAV innenfor foreldelseslovens frister har anledning til å foreta etterberegning av vann- og avløpsgebyr, (såkalt tilleggsbetaling) eller om klager etter omstendighetene i denne saken har hatt så sterk grunn til å tro at endelig oppgjør hadde funnet sted at tilleggsbetaling ikke kan kreves etter pengekravsrettens ulovfestede regler.

I henhold til punkt 9.8 i gebyrforskriften løper vann- og avløpsgebyrer fra det første av tidspunktene for innflytting eller brukstillatelse, og ifølge punkt 1.2 er det eieren av en eiendom som står ansvarlig for avgiften.

I norsk rett er hovedregelen at debitor skal betale det han/hun skylder. Dette følger blant annet av Bergsakers Pengekravsrett (2015: side 290):

«Her er hovedregelen at debitor skal betale sin gjeld i sin helhet, selv om en feil eller misforståelse har ført til at dette ikke er skjedd i første omgang. Det er altså det resultat at tilleggsbetaling eventuelt ikke kan kreves, som i prinsippet trenger en begrunnelse, ikke det resultat at fullt oppgjør av forpliktelsen fortsatt kan kreves [...]. Sentrale momenter for eller imot tilleggsbetaling vil være partenes subjektive forhold, objektive feil og partenes profesjonalitet [...]. Videre kan det ha betydning om forbehold er tatt eller burde vært tatt [...], og endelig vil tidsmomentet ha betydning.»

Foreldelsesloven av 18. mai 1979 nr. 18 (fl.) setter grenser for hvor langt tilbake i tid etaten kan kreve etterberegning av vann- og avløpsgebyr. Etter fl. § 2 jf. § 3 er krav eldre enn tre år foreldet, og ikke gjenstand for inndrivelse.

Hovedregelen er at tilleggsbetaling kan kreves dersom det ikke er foretatt korrekt oppgjør i første omgang. En kreditor kan imidlertid unntaksvis være avskåret fra å kreve tilleggsbetaling dersom debitor i god tro mener at korrekt oppgjør har funnet sted. Dersom tilleggsbetaling kan kreves, vil det i denne saken gjelde for tre år tilbake i henhold til i foreldelsesloven.

Det faktum at abonnenten forsto eller burde forstått at det forelå en feil, vil være et moment som taler for at det skal foretas tilleggsbetaling av vann- og avløpsgebyr. Klager skriver at sameiet hele tiden har forholdt seg til fakturagrunnlaget, og har ikke hatt noen grunn til å tro at det var feil.

Klager har mottatt en kommunal ytelse som er gebyrbelagt, og klagenemnda legger til grunn at det må antas at det er allment kjent at de kommunale vann- og avløpsgebyrer skal betales for eiendommens faktiske størrelse. I denne saken er det tale om et fakturagrunnlag som er nesten en tidel av hva sameiet egentlig skulle ha betalt. Kommunen har et selvstendig ansvar for å sikre at alle som mottar tjenesten betaler for den. Og det faktum at kommunen i dette forhold er den profesjonelle part, kan tale for at abonnenten har grunn til å tro at fullstendig oppgjør har funnet sted når fakturaen er betalt.

Klagenemnda finner det imidlertid rimelig at en abonnent skal betale for den ytelsen vedkommende mottar. Det fremkommer tydelig på fakturaspesifikasjon tilsendt sameiet fire ganger per år hvilket bruksareal som danner grunnlaget for beregning av årsgebyr for vann og avløp. Der er det synliggjort hvilken tjeneste som er mottatt, og det gir abonnenten mulighet til å kontrollere om beregningsgrunnlaget er korrekt. Klagenemnda legger her vekt på at det på fakturaspesifikasjonene tydelig fremgår at beregningsgrunnlaget er 105 m², mens det faktiske beregningsgrunnlaget er 997 m². Klagenemnda finner imidlertid ikke grunnlag for at klager skal kunne ha fått en beskyttelsesverdig forventning om kun å måtte betale regning basert på 105 m² areal, når det reelle arealet ligger atskillig høyere. Klagenemnda mener at klager burde ha forstått at arealanvisningen på boligen var en feil, og følgelig fulgt opp dette. Informasjon om regelverk og gebyrforskrifter er tilgjengelig på etatens nettsider, samt utleveres på oppfordring, og derfor må anses som tilgjengelig for publikum.

Klager har som huseier et selvstendig ansvar for å sette seg inn i gjeldende regler, og burde ha undersøkt saken nærmere da vann- og avløpsgebyret på fakturaen viste en mye lavere arealanvisning på eiendommen enn det som var reelt. Klagenemnda finner at dette taler for at tilleggsbetaling kan kreves. Klagenemnda vurderer at hovedregelen om at etterbetaling kan kreves kommer til anvendelse i denne saken.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

Oslo kommunes klagenemnds behandling:

Votering:

Anbefalingen fra faglig sekretariat ble enstemmig vedtatt.

Arkivsak: 21/6963- 2

**Sak 431/21 Klage - Vedtak om illeggelse av miljøgebyr nr. 3107864
(21/1878)**

Oslo kommunes klagenemnds vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Oslo kommunes klagenemnd kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Vedtak om illeggelse av miljøgebyr ble påklaget den 21.02.2021, og er innenfor klagefristen, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Øvrige vilkår for klagebehandling anses oppfylt.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 31.01.2021 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3107864 for overtredelse av politivedtekten § 4-3. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19.6.2012 om kommunal håndheving av politivedtekter og forskrift nr. 577 av 6.6.2007 om politivedtekter for Oslo kommune. Bestemmelsen omfatter renhold av fortau i indre by. I dette tilfellet ble det i Professor Dahls gate 39 observert forsøpling på fortauet utenfor bygården.

Da Oslo kommune v/Bymiljøetaten fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene var hovedformålet å effektivisere håndhevingen. Det følger av praksis fra Oslo kommunes klagenemnd at bestemmelsen skal håndheves strengt, blant annet med den hensikt å minimere forsøpling og tilgrising, samt å holde fortau ryddig.

Klagenemnda mener at forholdet som vises på bildene faller inn under gårdeiers renholdsplikt etter politivedtekten § 4-3. Klagenemnda viser til at formålet med plikten er å sørge for at gårdeier holder det rent og ryddig på steder for alminnelig ferdsel, jf. politiloven § 14 nr. 2.

Klager anfører at det ikke var mulig å fjerne sekkene i helgen, men at de ble fjernet på mandag. Klagenemnda bemerker at Bymiljøetaten festet et varsel på smartsekken, hvor det ble gitt en frist til å fjerne avfallet. Klagenemnda mener at ansvarlig gårdeier hadde tilstrekkelig tid til å besørge rydding av fortauet. Klagenemnda bemerker videre at klager ikke har ettersendt dokumentasjon for når sekkene ble fjernet, slik klager ble bedt om av Bymiljøetaten.

Det er i denne saken tale om forsøpling bestående av tre smartsekker med avfall i Professor Dahls gate 39, først observert den 29.01.2021 kl. 17.38. En bybetjent returnerte til stedet den 31.01.2021 kl. 18.34, og avfallet var ikke fjernet. Det gikk mer enn 48 timer mellom den første kontrollen og frem til det ble ilagt miljøgebyr.

I lys av at politivedtektene skal håndheves strengt og at gårdeier har et objektivt ansvar for å holde fortauet rent og ryddig, mener klagenemnda at gårdeier ikke har oppfylt sin plikt etter politivedtekten § 4- 3. Klagenemnda mener at den form for forsøpling som det er tale om i denne saken omfattes av gårdeiers renholdsplikt, og at gårdeier derfor har en plikt til å sørge for at det fjernes.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

Oslo kommunes klagenemnds behandling:

Votering:

Anbefalingen fra faglig sekretariat ble enstemmig vedtatt.

Arkivsak: 21/6968- 2

Sak 432/21 Klage - Vedtak om illeggelse av miljøgebyr nr. 3108427 (21/1135)

Oslo kommunes klagenemnds vedtak:

Oslo kommunes klagenemnd kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf.

forvaltningsloven § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Vedtak om illeggelse av miljøgebyr ble påklaget 24.02.2021. Klagefristen er tre uker fra illeggelsen av miljøgebyret, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd, jf. fvl. § 29 første ledd. Vedtak om illeggelse av miljøgebyr ble oversendt 26.01.2021. Klagenemnda legger til grunn, basert på informasjon i saken, at det gikk omtrent en uke fra vedtaket ble fattet til det kom frem til klager. Klagenemnda vurderer derfor at klagen er fremsatt innen 3 uker fra underretting om vedtak er kommet frem til klager, jf. fvl. § 29 første ledd. Øvrige vilkår for klagebehandling anses oppfylt.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 24.01.2021 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3108427 for overtredelse av politivedtekten § 4-3. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19.6.2012 om kommunal håndheving av politivedtekter og forskrift nr. 577 av 6.6.2007 om politivedtekter for Oslo kommune. Bestemmelsen omfatter renhold av fortau i indre by. I dette tilfellet ble det i Bernt Ankers gate 23 observert forsøpling på fortauet utenfor bygården.

Klagen tas ikke til følge.

Da Oslo kommune v/Bymiljøetaten fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene var hovedformålet å effektivisere håndhevingen. Det følger av praksis fra Oslo kommunes klagenemnd at bestemmelsen skal håndheves strengt, blant annet med den hensikt å minimere forsøpling og tilgrising, samt å holde fortau ryddig.

Klagenemnda mener at forholdet som vises på bildene faller inn under gårdeiers renholdsplikt etter politivedtekten § 4-3. Klagenemnda viser til at formålet med plikten er å sørge for at gårdeier holder det rent og ryddig på steder for alminnelig ferdsel, jf. politiloven § 14 nr. 2.

Klager anfører at vedkommende ikke er blitt varslet på en ordentlig måte før illeggelse av gebyret. Klagenemnda bemerker at Bymiljøetaten satte på et varsel på smartsekken, hvor det ble gitt en frist til å fjerne avfallet. Klagenemnda mener at ansvarlig gårdeier hadde tilstrekkelig tid til å besørge rydding av fortauet. Det er vanlig å feste varselet på smartsekken. Gårdeier må ha etablert renholdsrutiner for å ha tilsyn med fortauet utenfor bygården en gang i døgnet. Varselet burde blitt oppdaget om renholdsplikten var ivarettatt.

Det er i denne saken tale om forsøpling bestående av en smartsekk med avfall i Bernt Ankers gate 23, først observert den 21.01.2021 kl. 21.00. En bybetjent returnerte til stedet den 24.01.2021 kl. 09.24, og avfallet var ikke fjernet. Det gikk mer enn 48 timer mellom den første kontrollen og frem til det ble ilagt miljøgebyr.

I lys av at politivedtektene skal håndheves strengt og at gårdeier har et objektivt ansvar for å holde fortauet rent og ryddig, mener klagenemnda at gårdeier ikke har oppfylt sin plikt etter politivedtekten § 4-3. Klagenemnda mener at den form for forsøpling som det er tale om i denne saken omfattes av gårdeiers renholdsplikt, og at gårdeier derfor har en plikt til å sørge for at det fjernes. Denne plikten innebærer at gårdeier må holde oppsyn med fortauet og sørge for at det er rent og ryddig.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

Oslo kommunes klagenemnds behandling:

Votering:

Anbefalingen fra faglig sekretariat ble enstemmig vedtatt.

Arkivsak: 21/6917- 3

Sak 465/21 Godkjenning av møtebok

Oslo kommunes klagenemnds vedtak:

Møtebok fra Oslo kommunes klagenemnds møte 9. november 2021 ble godkjent.

Oslo kommunes klagenemnds behandling:

Saken er ferdig behandlet.

Bystyrets sekretariat
Lina Rosenvinge
utvalgssekretær